

Τι είδους σχολείο χρειαζόμαστε;

Γράφει ο
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗΣ
ο.ν. καθηγητής ΔΠΘ

Το σχολείο αποτρέπει τον καθρέφτη μιας κοινωνίας και αντικατοπτρίζει τους πραγματικούς στόχους και τις προτεραιότητές της. Το ερώτημα, ωστόσο, ποιο σχολείο χρειαζόμαστε, απαντός τίθεται σε πραγματική βάση, όσον κάτι τέτοιο συνεπάγεται ότι η κοινωνία είναι έτοιμη για ριζικές και αναπροση κατευληθένων καταστάσεων.

Στοιχειώδης λογική επιβάλλει επικεντρω του εκπαιδευτικού συστήματος να είναι ο μαθητής και όχι ο δάσκαλος ή ο καθηγητής. Το εκπαιδευτικό μας όραμα σύστημα αρωθρώνεται γύρω από παιδαγωγικές σχέσεις με ζητούμενο το βόλεμα δασκάλων και καθηγητών. Ποδό απλά: Το εκπαιδευτικό μας σύστημα στοχεύει λάθος.

Πρώτο ζητούμενο για το σχολείο και το δασκάλο πρέπει να είναι η συνειδητοποίηση της μοναδικότητας κάθε παιδιού, η ανάδειξη της προσωπικότητάς του και η κατάλληλη αγωγή αλληλεπίδρασης σε κάθε παιδί για τις δυνατότητες του.

Η διαδραστική μεθόδους της γνώσης δεν μπορεί να είναι το πρώτο ζητούμενο σ' ένα σχολείο, αλλά η ανάδειξη των δεξιοτήτων του κάθε παιδιού.

Η μετάδοση της γνώσης στη χώρα μας γίνεται με μηχανικό τρόπο. Λείπει ο προβάδισματός για το τι είναι σωστό και τι όχι. Στο ελληνικό σύστημα αυτοί που περιδίδουν τη γνώση θεωρούνται αυθεντίας και με τη σειρά τους δημιουργούν μαθητές - ερευνητές.

Ο ατομικισμός είναι ένα άλλο χαρακτηριστικό του ελληνικού σχολείου: Δείνει παντελώς το πνεύμα ομαδικής εργασίας και συλλογικής αντιμετώπισης.

Πόσα σχολεία διαμορφώνουν μαθητές με πραγματική αυτογνωσία, σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας, συνειδητοποίηση της παγκοσμιοποίησης του ελληνικού πολιτισμού; Αντίθετα τα περισσότερα Ελληνόπουλα έχουν μια εγώκε-

ντρική αντιμετώπιση ως καθολικοί και μοναδικοί διδασκοί του κλασικού ελληνικού πνεύματος, σε σχέση με τους άλλους λαούς και πολιτισμούς.

Μια κοινωνία πραγματικής ισονομίας και ίσων ευκαιριών πρέπει να παρέχει την ίδια πολιτική γνώση σ' όλα τα σχολεία ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευση των μαθητών. Τα σχολεία όμως των ταπεινών περιόχων της χώρας μας είναι το ίδιο πολιτικά με τα ακριβά ιδιωτικά ή τα δημόσια σχολεία περιόχων υψηλού εισοδήματος.

Το σχολείο ετοιμάζει αυριανούς πολίτες. Γι' αυτό και πρέπει να τους διδάσκει, μεταξύ άλλων, και την αξία της χειρωνακτικής εργασίας, την τέχνη της μαγειρικής, μουσική, αθλητικές τεχνικές.

Στο πραγματικό σχολείο ο μαθητής εργάζεται κυρίως στο σχολείο και λιγότερο στο σπίτι. Γι' αυτό και τα οδήμερα σχολεία πρέπει να γενικευθούν και να παρέχεται στους μαθητές ζεστό και ποιοτικό φαγητό το μεσημέρι.

Ένα τέτοιο σχολείο δεν μπορεί να επικεντρώνεται στην εξεταστική διαδικασία, όπως γίνεται σήμερα στα ελληνικά σχολεία. Το σχολείο - εξεταστικό πρέπει να αντικατασθεί από το σχολείο - εργαστήριο.